

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru

Diaconu Iurie

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Platon Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 septembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Platon Viorel Ion, născut la XXXXXX, originar din XXXXXX, domiciliat în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 13.01.2016 – 22.09.2016;*
2. *Instanța de apel: 28.09.2016 – 01.12.2016;*
3. *Instanța de recurs: 26.01.2017 – 16.05.2017.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 septembrie 2016 Platon Viorel Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 (șase mii) lei.

Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal prin cumul total al pedepsei stabilite și partea rămasă neexecutată efectiv din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26.01.2015 de 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, stabilindu-i lui Platon Viorel Ion pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 (șase mii) lei și închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu privarea de dreptul de a conduce

mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei sub formă de închisoarea în penitenciar de tip deschis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea din contul lui Platon Viorel Ion în beneficiul lui Pavlovscaia Liubovi Alexei suma de 3000 (trei mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, la 21 noiembrie 2014 aproximativ la orele 17:55, Platon Viorel Ion, fiind la volanul automobilului de model „Mercedes 313” cu n/î XXXXXX, se deplasa pe str. Ion Creangă din direcția str. Ștefan Neaga spre str. Coca, mun. Chișinău. În timpul deplasării în apropierea blocului nr.9 de pe str. Ion Creangă, mun. Chișinău, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla mașina la momentul respectiv, n-a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el, împotriva accidentelor și consecinței acestora, n-a ținut seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație, lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele pct.45 alin.(1) din Regulamentul circulației rutiere care prevede că „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, condițiile rutiere, situația rutieră și alin.(2) al aceluiași punct, care prevede că „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, în consecință a comis tamponarea pietonului Pavlovscaia Liubovi Alexei, care traversa carosabilul de la stânga spre dreapta, relativ deplasării unității de transport.

În rezultatul accidentului rutier, pietonului Pavlovscaia Liubovi Alexei i-a fost cauzată, conform raportului de expertiză medico-legală nr.541/D din 11.03.2015, vătămare corporală medie.

Acțiunile inculpatului Platon Viorel Ion au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal cu indicii calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Platon Viorel, care a solicitat casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, invocând, că declarațiile părții vătămate Pavlovscaia Liubovi urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea nu

demonstrează vinovăția inculpatului Platon Viorel și nu coroborează cu celelalte probe prezente pe caz.

A indicat că partea vătămată nu a traversat carosabilul la trecerea de pietoni și nu s-a oprit la mijlocul drumului pentru a se convinge de faptul că nu există pericol pentru a finaliza traversarea străzii, menționând că în lipsa experimentului la fața locului este imposibil de calculat timpul de reacție a conducătorului auto, în aceste circumstanțe vinovăția inculpatului nu putea fi stabilită.

În opinia apelantului, declarațiile martorilor XXXXXX, XXXXXX și a părții vătămate Pavlovscaia Liubovi relatează circumstanțele derulării accidentului, dar nu și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016 a fost admis apelul declarat, casată hotărârea atacată în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care potrivit art.84 alin. (4) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul total, la pedeapsa aplicată în baza art.264 alin. (1) Cod penal s-a adăugat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Centru din 26 ianuarie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani, iar pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, conform art.87 Cod penal se va executa în mod separat.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Platon Viorel Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de prima instanță și verificate de instanța de apel, astfel, reținând că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Astfel, instanța de apel a respins argumentul apărării precum că inculpatul se deplasa regulamentar, având viteza de 20-30 km/h, ceea ce nu depășește viteza regulamentară de 50 km/h, stabilită prin pct.47 alin. (1) pct. a) din Regulamentul circulației rutiere, deoarece limita de viteză de 50 km/h este o limită maximă, până la care se poate deplasa un autovehicul în interiorul

localității și nicidecum nu este o obligație a conducătorilor auto de a se deplasa cu această viteză.

De asemenea, instanța de apel a reținut că partea vătămată Pavlovschi Liubovi, la fel, a admis încălcări ale Regulamentului circulației rutiere, însă vinovăția acesteia nu exclude răspunderea conducătorului autovehiculului, dacă cel din urmă încalcă regulile de securitate a traficului rutier sau de exploatare a vehiculului, provocând în concurs cu fapta victimei, urmările indicate la art.264 Cod penal, așa cum s-a stabilit în cazul de față. Totuși, existența încălcărilor din partea ambilor participanți la trafic, identificate de către instanță, nu poate avea ca efect pronunțarea unei sentințe de achitare a inculpatului, așa cum a fost solicitat de apărare, ori în acțiunile acestuia s-a constatat încălcarea pct.45 alin. 1) și pct.47 alin. (1) și (2) din Regulamentul circulației rutiere.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, incorect aplicând art. 84 Cod penal, deoarece la momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal la data de 21.11.2014 nu intrase în vigoare sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 26.01.2015, deci, fiind în prezența unui concurs de infracțiuni și stabilind pedeapsa cu amenda, instanța nu era în drept a agrava și pedeapsa stabilită prin sentința anterioară, care de fapt a fost suspendată condiționat conform art. 90 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 26.01.2015, Platon Viorel Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu privire de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 ani. Sentința a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2015, fiind definitivă.

Având în vedere faptul că infracțiunea pentru care este învinuit Platon Viorel în speța dată a fost comisă până la rămânerea definitivă a sentinței precedente, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță nu putea reține în privința acestuia, circumstanța agravantă: săvârșirea infracțiunii de către o persoană, care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, or, potrivit prevederilor art.110 Cod penal, antecedentele penale reprezintă o stare juridică a persoanei, ce apare din momentul rămânerii definitive a sentinței de condamnare până la momentul stingerii antecedentelor penale sau reabilitării. Astfel că, în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

La fel, a reținut că, infracțiunea pentru care este recunoscut vinovat Platon Viorel face parte din categoria celor mai puțin grave și prevede pedepse alternative, precum: amenda, munca neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Reieșind din circumstanțele constatate, instanța de apel a ajuns la concluzia de aplicare a prevederilor art. 84 alin. (4), 90 și 87 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Platon Viorel.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 22 decembrie 2016 este atacată cu recursuri ordinare de procuror, la data de 04 ianuarie 2017 și de avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Platon Viorel, la data de 23 ianuarie 2017.

6.1. Procurorul, invocând temeiul de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, solicită casarea deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului Platon Viorel Ion, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În susținerea solicitării invocă ilegalitatea pedepsei stabilite de către instanța de apel, care este nefondată și injustă, deoarece nu s-a ținut cont de practica judiciară constantă cu privire la aplicarea principiului individualizării pedepsei penale, și anume, nu s-a respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului.

Menționează, că instanța de apel a ignorat faptul, că inculpatul Platon Viorel a comis o infracțiune mai puțin gravă, nu și-a recunoscut vina, nu a contribuit în nici un fel la recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate, nu a manifestat căință sinceră față de fapta comisă, precum și faptul, că inculpatul într-o perioadă relativ scurtă de timp, la interval de doar cinci luni, a comis două fapte de încălcare a regulilor de securitate a traficului rutier.

6.2. Avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului, solicită casarea hotărârilor judecătorești în speța dată cu trimiterea cauzei spre o nouă examinare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării invocă următoarele argumente:

- instanța de fond și instanța de apel, la rejudecarea apelului înaintat de avocat în numele inculpatului Platon Viorel, a ignorat prevederile art. 389, 414 Cod de procedură penală, ceea ce s-a soldat cu adoptarea unei hotărâri ilegale, deoarece nu s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei stabilite pe parcursul examinării cauzei date;

- instanța de apel nu a răspuns concret la fiecare alegație din cererea de apel, mai mult ca atât nu a verificat suplimentar probele invocate de partea apărării;

- consideră, că instanța de judecată urma să stabilească vinovăția nemijlocită a fiecăruia dintre participanți la accident, indicând conform căror prevederi se califică fapta părții vătămate.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Referitor la recursul declarat de procuror

Colegiul lărgit consideră nefondate alegațiile acuzatorului de stat sub aspectul temeiului de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și în acest sens, menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, date ce caracterizează personalitatea infractorului.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

Colegiul lărgit mai menționează, că potrivit practicii judiciare constante, după efectuarea procedurii de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea

tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează să fie executată real sau reieșind din datele cu privire la personalitatea acestuia, poate fi făcută concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite vinovatului pe un termen de probă.

Din materialele cauzei, instanța de recurs constată, că inculpatul Platon Viorel Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. 264 alin.(1) Cod penal (potrivit rechizitoriului) la amendă în mărime de 300 unități convenționale, iar potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale și închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei sub formă de închisoarea în penitenciar de tip deschis.

Ulterior, judecând apelul avocatului Malanciuc V. în numele inculpatului, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și a conchis că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, incorect aplicând art. 84 Cod penal, deoarece la momentul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal la data de 21.11.2014 nu intrase în vigoare sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26.01.2015, deci, fiind în prezența unui concurs de infracțiuni și stabilind pedeapsa cu amendă, instanța nu era în drept a agrava și pedeapsa stabilită prin sentința anterioară, care de fapt a fost suspendată condiționat conform art. 90 Cod penal.

În așa mod, luând în considerație circumstanțele cauzei, instanța de apel a ajuns la concluzia că, scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite vinovatului pe un termen de probă.

Colegiul penal relevă că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit consideră că, concluzia instanței de apel este una corectă și pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă, deoarece s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, mai mult ca atât, că pe parcursul examinării cauzei a fost stabilită și vinovăția părții vătămate în producerea accidentului rutier, or, stabilirea unei pedepse prea aspre generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de încredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Referitor la recursul declarat de avocatul Malanciuc Viorel în numele
inculpatului Platon Viorel

Analizând recursul declarat de avocatul recurent, Colegiul lărgit constată, că acesta nu invocă careva temeii prescris în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă din conținut reiese că nu este de acord cu hotărârile de condamnare a inculpatului, considerând că, conducătorul mijlocului de transport nu a încălcat nici o regulă de securitate a circulației sau de exploatare a mijlocului de transport, menționând faptul că, în speța dată, s-a constatat vinovăția părții vătămate, care a admis încălcări ale Regulamentului circulației rutiere.

În opinia instanței de recurs acest motiv vizează temeiul de drept prevăzut de pct. 8) al normei citate supra, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

În acest sens, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul lărgit reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Platon Viorel Ion a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală, recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, soluție menținută de instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Platon Viorel Ion de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, deoarece la judecarea apelului declarat de avocat în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurenți au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, care s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Totodată, Colegiul relevă, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de procuror și de către avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Platon Viorel urmează a fi respinse ca inadmisibile.

8. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpatului Platon Viorel, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Platon Viorel Ion**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **15 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Moraru Petru

Judecător

Diaconu Iurie